

വാർസാപ് ഉണ്ടാക്കുന്ന വാക്കുകൾ

മലയാളഭാഷ വളർത്തുന്നതിലും തളർത്തുന്നതിലും പത്രങ്ങൾക്ക് വലിയ പകുഞ്ച്. പത്രങ്ങളുമായി നിരന്തരം ഇടപെടുന്ന നമ്മുടെ സംസാരഭാഷയിൽ പോലും അതിരെ സംശയിന്മുണ്ട്. പലപ്പോഴും അത് വികലമാവാറുണ്ട് എന്നത് വേരെക്കാരും. ബോബബൈയിൽ വെച്ച് കുറേ കാലം മുമ്പ് ഒരാളോട് ‘ഇന്നിങ്ങൻസ് പരാജയം’ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ തലയിരിഞ്ഞു ചിരിച്ചത് ഇപ്പോഴും ഓർമ്മയുണ്ട്.

അതിലും വലിയ തമാഴച്ചിരിയുണ്ടാക്കിയത് ചർത്രപേടകകം എന്ന വാക്കായിരുന്നു. ഇനിരാ ഗാഡി ചുവപ്പു കോട്ടയിൽ കൂഴിച്ചിട Time Capsule-ന് മലയാളം പത്രങ്ങൾ കണ്ണുപിടിച്ച വാക്ക് അതായിരുന്നു. ടി പേടകകം ഇപ്പോൾ വാർത്തയിൽത്തന്നെന്ന ഇല്ലാതായതുകൊണ്ട് ആ വാക്കും കുഴിച്ചുമുടപ്പെടുവെന്നു മാത്രം.

പാണ്ടാളിലെ അതിരാത്രം നടക്കുന്ന സമയത്ത് യജമാനപത്തി തീണ്ടാരിയായപ്പോൾ അതെങ്ങനെ എഴുതുന്നമെന്നിയാരെ പത്രങ്ങൾ കുഴങ്ങി. പുറ തായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവാതെ വരും. തീണ്ടാരിയായി എന്നെന്നുതിയാൽ അഴീ ലമാവുമോ എന്ന പേടിയും. തൃപ്പൂരിൽനിന്നിരുന്നു എക്സ്പ്രസ് പത്രം രജസ്പി എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചു. പിന്നെയത് മറ്റു പത്രങ്ങളും എററുടുത്തു. അതോടെ രജസ്പി എല്ലാ വർക്കും പ്രിയമായി. പെൺകുട്ടികൾക്ക് പേരിടുന്നതുവരെ അത് എത്തിയെന്ന് തമാഴയായി പറയാറുണ്ട്.

പറഞ്ഞുവന്നത് ഇതാണ്: പദക്ഷാമം കൊണ്ട് ഉഴുവുന്ന നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് പുതിയ വാക്കുകൾ സമ്മാനിയ്ക്കാനും അത് പ്രയോഗത്തിലാക്കാനും കഴിയുന്നത് ഇന്ന് പത്ര അഞ്ചലക്കാണ്. Speed Governor എന്ന പദത്തിന് എത്ര വേഗമാണ് മലയാള മനോരമ വേഗ പൂട്ട് ഉണ്ടാക്കിയത്! ഭാഷയുടെ പുട്ടു തുറക്കാൻ പത്രങ്ങൾക്കാണ് കഴിയുക എന്നതിന് ഇതിൽക്കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണ്ടോ?

പത്രങ്ങൾ പകേശ പലപ്പോഴും നിരുത്തരവാദപരമായാണ് പെരുമാറുന്നത്. ഭാഷയിലുള്ള വാക്കുകൾ തന്നെ ഉപയോഗിയ്ക്കാൻ അവർക്കു മടങ്ങാണ്. എത്രയോ പത്രങ്ങൾ അടുത്ത കാലം വരെ ഇലക്ഷ്യരൂപം എന്ന് എഴുതിയിരുന്നത് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എന്ന വാക്ക് അരിയാതിരുന്നിരുന്നുമ്പാണോ. തുനിവേഴ്സിറ്റിയ്ക്കു നീളം കൂടുതലായതുകൊണ്ട് അത് വാഴ്സിറ്റിയാക്കി. അത് ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിൽനിന്ന് നേരിട്ടുള്ള പകർപ്പായിരുന്നു. സർവ്വകലാശാല എന്ന അത്ര മൊശ്മൊന്നുമല്ലാത്ത മലയാളം നമുക്കുണ്ട്. ഇനി ഇതിനും നീളം കൂടുതലാണ് എങ്കിൽ കലാശാല എന്നു മാത്രം എഴുതുക. അതിനും നീളം കൂടുതലാണെങ്കിൽ സ. ശാല എന്ന് എഴുതിയാൽ മതിയാണോ. നാലു വട്ടം കണ്ണാൽപ്പിനെ നമ്മൾ അത് സർവ്വകലാശാല എന്നു വായിച്ചോളും. പിനെ എത്തിനാണ് ആണും പെണ്ണും കെട്ട ഈ വാഴ്സിറ്റി?

പത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ല ചാനലുകളും ഇന്ന് മലയാളം മറന്ന മട്ടാണ്. മലയാളം ഉപയോഗിയ്ക്കരുത് എന്നു നിർബന്ധം ഉള്ളതു പോലെയാണ് അവർക്ക്. ചാനലുകളുടെ പേരുകൾ പോലും അധികവും ഇംഗ്ലീഷിലാണ്. Flowers, People, India Vision, Media One, Reporter, TV New എന്നു തുടങ്ങി പലതും. മഴവിൽ മനോരമ എന്ന മനോഹരമായ പേരിട്ട മനോരമയുടെ വാർത്താ ചാനലിന്റെ പേര് Manorama News എന്നാണ്. Mathrubhumi News-ലും അങ്ങനെന്നതെന്നെല്ലാം വാർത്ത എന്ന ഒരു വാക്ക് നമുക്ക് ഇല്ലാത്തതു പോലെ!

അതിലും ദേശരംഭാണ് അതിലെ പരിപാടികളുടെ പേരുകൾ. ഇംഗ്ലീഷ് മയാ! പ്രധാനവാർത്തകൾ എന്നതിനു പകരം Headlines എന്ന് എഴുതിക്കാണിച്ചാലേ ചാനലുകൾക്ക് തുപ്പിയാവും. വാർത്തകളുടെ തലക്കെട്ടുകൾ മലയാളത്തിൽത്തന്നെന്നയാണെങ്കിലും അവ Breaking News, News Flash, Lead News എന്നിങ്ങനെന്നുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾക്കു താഴെയാണ് പ്രത്യേക്ക്ഷപ്പെടുക. ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും കുടിക്കലെറുന്നതിലെ അഭംഗിഡാനും അവർക്കു പ്രശ്നമല്ല. ‘വൈകിഞ്ചിത്തിയത്’ എന്നോ ‘ഇപ്പോൾ കിട്ടിയത്’ എന്നോ കൈ ലളിതമായി ഉപയോഗിയ്ക്കാവുന്നതല്ലെയുള്ളു? പകേശ അവയും മലയാളമായിപ്പോയല്ലോ!

വാർത്തകളിൽ മാത്രമല്ല. മിക്കവാറും പരിപാടികൾക്കൊക്കെ ഇംഗ്ലീഷ് പേരുകളാണ്. Counter Point, Fast Track, Ladies First, E-buz, Flavours of India, Big Screen, Box Office, Music Time, Star Singer, Best Actor, Super Star, Vote-n-Talk എന്നിങ്ങനെ ആ പട്ടിക വളരെ നീണ്ടതാ

ഓ. അതിലെ ചില പേരുകൾ എടുത്തു പറഞ്ഞുവെന്നെങ്കുള്ളൂ. ഇതിനൊക്കെ പകരം മലയാളാക്കുകൾ കണ്ണത്താൻ കഴിയാത്തിട്ടാണോ? ഇംഗ്ലീഷിനാണ് അതെല്ലു എന്ന ധാരണയല്ലോ ഇത്തരം പേരുകൾ തന്നെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കാരണം?

ഇതിനൊക്കെ പുറമേയാണ് പരസ്യങ്ങളിലെ മൺപ്രവാളം. ‘ഓരോ പർച്ചേച്ചയ്സുകൾക്കും’ എന്ന ഒരു സ്ഥിരം പ്രയോഗമുണ്ട്. അതിലെ വ്യാകരണപ്രിശകു പോട്ട് എൽക്കാണ് ഈ പർച്ചേച്ചയ്സ്? സംഗതി ശരിയാണ്. Sale-ന് വിൽപ്പനയുള്ളതു പോലെ Purchase-ന് നമുക്കു മലയാളം ഇല്ല. വാങ്ങൽ എന്നു പറയുന്നത് ആത്ര സുവബുള്ളതല്ല. ‘വിൽപ്പന’യാഥാക്കിയിൽ നമുക്ക് ‘വാങ്ങൽ’യുമാവാമണ്ണോ. ആദ്യം കേടുത്ത് ചിരി വന്നുവെന്നു വരും. തുടർച്ചയായി അതു കാണുകയും വായിയക്കുകയും ചെയ്താൽ തനിയെ അതിലെ പൊരുത്തക്കേടു മാറും. നമുക്ക് നല്ലാരു വാക്ക് കിട്ടുകയും ചെയ്യും. (‘പട്ടസാരികൾ പർച്ചേച്ചയ്സ് ചെയ്യു’ എന്ന വ്യതികെട്ട് പ്രയോഗവും ധാരാളം കാണാറുണ്ട്.)

പരസ്യങ്ങളിൽ ‘ഓരോ എഴുറ്റുസുകൾക്കും’ എന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വ്യാകരണപ്രിശകു ഇവിടെയുമുണ്ട്. ഇവിടെ വാക്കില്ലാത്തതു പോലുമല്ല പ്രശ്നം. ഇന്ന് എന്ന വാക്ക് ഒരു കാലത്ത് നമ്മൾ സുവബ്മായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണ്. വാക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നതു പോട്ട് ഉള്ള വാക്കുകൾ തന്നെ കൊന്നു കളയുന്നത് വലിയ പാതകം തന്നെയാണ്.

കൊല്ലാനുള്ള അധികാരം അവിടെ നിൽക്കേണ്ട. ആർക്കാണ് മലയാളം വാക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അധികാരം? സാംസ്കാരികവകുപ്പിനാണോ? അവരെ ഏൽപ്പിച്ചുക്കാതിരിക്കുകയാണ് ദേശം. പശുവളർത്തലുകാരെ ‘ക്ഷീരകർഷക’നാക്കിയത് അവരാണല്ലോ.

പിന്നെ കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനാണോ? അവർ പദ്ധതിമാനത്തിനു പുറപ്പെട്ട സംസ്കൃതത്തിനും ഇംഗ്ലീഷിനും ഇടയിൽക്കിടന്ന് നടു തിരിയുകയെല്ലാ ഉണ്ടായത്? സിച്ചിന് ‘ബൈദ്യുതിഗമനാഗമനിയന്ത്രകം’ പോലുള്ള അബ്ദികകാഹാജീല്ലല്ലോ നമുക്കാവശ്യം. അതേസമയം സിച്ചി ഓൺ ആകിരെയന്നതിന് സിച്ചുക, സിച്ചി, സിച്ചിം തുടങ്ങി അങ്ങങ്ങൾ ആഭാസമായ ക്രിയാരൂപങ്ങളും കണ്ണാടി. ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ട് ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത ഒരു വാക്കു പോലും ഇന്ന് (പ്രചാരണയിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല).

ഇനി തുണ്ടാക്കിയതുപോൾ മലയാള സർവ്വകലാശാലയാണോ? അവരുടെ പ്രവർത്തന പദ്ധതികളിൽ അത് ഉൾപ്പെടുമോ? അനിയില്ല.

അതിലൊനും കാര്യമില്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അതിന് സർക്കാർ ഏജൻസി കളെയല്ല ഏൽപ്പിച്ചുക്കേണ്ടത്. മലയാളം കംപ്യൂട്ടിങ്ങ് റംഗത്തുണ്ടായ മുന്നേറ്റം ഒരു സർക്കാർ ഏജൻസിയും ഉണ്ടാക്കിയതല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെയും അത്തരം ഒരു സമീപനമാണ് അഭികാമ്പം എന്നു തോന്നുന്നു. മലയാളത്തിലുള്ള വാക്കുകളേ എഴുതു എന്ന് എഴുതുകൂടാക്കുന്ന കുറച്ചു നിർദ്ദേശം കാണിച്ചാൽ മതി. ഷാജി ചെരേണ ഒരുബാഹ്യംനാണ്. തമിഴ് നാടിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ട ആളായതുകൊണ്ടും മലയാള ഭാഷയോടുള്ള അടങ്കാത്ത സ്വന്ധനം കൊണ്ടും മലയാളമേ എഴുതു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നിർദ്ദേശമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനു ലേവന്നങ്ങളുടെ മനോഹാരിതയ്ക്ക് അതിനും വലിയ ഒരു പക്കുണ്ട്. Entry Pass-ന് കടത്തു ശീട് എന്നും Ghost Singer-ന് നിശ്ചൽപ്പാട്ടുകാരൻ എന്നും Ghost Writer-ന് കൂലിയെഴുതുകൂടാരൻ എന്നും Receptionist-ന് വരവേൽപ്പുകാരി എന്നും അദ്ദേഹം എഴുതിക്കണ്ണപോൾ ശരിയ്ക്കും കോറിത്തരിച്ചുപോയി.

പക്ഷേ ഒരു ലേവന്നതിൽ Librarian-ന് വായനശാലാപാലകൾ എന്നു പ്രയോഗിച്ചത് കുറച്ചു കടുപ്പമായിരുന്നാണി. വായനശാലകാരൻ എന്നു മതിയായിരുന്നു. ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ സംസ്കൃതം കടന്നാൽ അതു നമ്മുടെ നാഡി വശങ്ങില്ല. Chandelier എന്ന വാക്കിനുള്ള മലയാളമായ ബഹുശാഖാപിപം എന്ന വാക്ക് ഉദാഹരണം. വേഗപ്പുട്ടിന്റെ കാര്യം ആദ്യം പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അതിന് മാത്രമുണ്ടാക്കുന്നതിനു വാക്ക് വേഗമാനക്കം എന്നായിരുന്നു. അത് എത്രയോ വേഗം ഉപേക്ഷിച്ചുക്കൊപ്പുട്ടുകയും മനോരമയുണ്ടാക്കിയ വേഗപ്പുട്ട് സീകരിച്ചുക്കൊപ്പുട്ടുകയും ചെയ്യുന്നുള്ള കാരണം അതാണ്. ചെരിപ്പ് എന്ന നല്ല മലയാളം വാക്കുള്ളപ്പോൾ പാദരക്ഷ എന്നോ പാദുകം എന്നോ എഴുതിയാലേ ചിലർക്കു തുപ്പതി വരു.

ഇംഗ്ലീഷും സംസ്കൃതവും കൂടിച്ചേർന്നാലും കല്ലു കടിയ്ക്കും. ‘ഇനിങ്ങനെ പരാജയം’ പരാജയമാവുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. എത്രാണതിന്റെ അപാകതയെന്ന് അനു

നിങ്കു പിടി കിട്ടിയതെയില്ല. ഒരുപക്ഷേ ‘ഇന്നിങ്ങന് തോൽവി’ എന്നാണ് എൻ പറ ഞഠിരുന്നതെങ്കിൽ അയാൾ ചിരിയ്ക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന് പിന്നീടെനിങ്കു തോന്തി. ചരി ത്രപേടകത്തിനു പകരം ചരിത്രചുപ്പായിരുന്നെങ്കിലും അങ്ങനെത്തെനെ. പത്രഭാഷയുണ്ടാ കുന്ന വിനകൾ!

സംസ്കൃതവും ഇംഗ്ലീഷ്യമല്ലാതെ നല്ല മലയാളിത്തമുള്ള വാക്കുകളാണ് നമുക്ക് ആവശ്യം. ഉദാഹരണം റാത്രി തന്നെ. Lantern എന്ന വാക്കിൽനിന്നുണ്ടായ ലാതറായിരുന്നു അതിന്റെ ആദ്യതുപം. ഉറുബിന്റെ ‘സുന്ദരമാരു’ എന്ന നോവലിൽ ആ വാക്കു കാണാം. പിന്നെ അതെപ്പോഴാണ് റാതലായത് എന്നറിയില്ല. പക്ഷേ എത്ര ഭംഗിയുള്ള മലയാളം വാക്കായി മാറി അത്!

പത്രങ്ങൾ മുൻകെക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ കാരണമുണ്ട്. എഴുത്തുകാർക്ക് പരിമിതിയുണ്ട്. കുണ്ണുകുടുക്കിൽ തന്യുരാൻറെ മഹാഭാരതത്തിൽ പാബ്യാലി രജസംഘയായ കാര്യം പലവട്ടം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് ഒട്ടും പ്രചാരത്തിലായില്ലാണ്ടോ. സാഹിത്യം എത്തിപ്പെടുന്നത് ഒരു നൃപത്വക്ഷത്തിന്റെ അടുത്താണ്. മാത്രമല്ല അര നൃറാണ്ടു മുമ്പ് പുസ്തകങ്ങൾകുണ്ടായിരുന്ന സംാധിനം ഇന്ന് ഇല്ലാനും വേണം കരുതാൻ. പ്രയോഗം പഠിനുപിടിയ്ക്കാനും വേരോടാനും മാത്രം സംാധിനം ഇന്ന് സാഹിത്യത്തിനില്ല. അതേസമയം ഏറ്റവും കുടുതൽ ഇന്ന് വായിയ്ക്കപ്പെടുന്നത് പത്രങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ആഭര്യം പത്രങ്ങൾക്കല്ലേ നിവേദ്യാഖ്യാനം കഴിയുക?

ഇവിടെ ഒരുംബന്ധമുണ്ട്. പത്രങ്ങൾക്ക് ഇന്നുള്ള അപ്രമാദിത്വം ഇനി എത്ര കാലമുണ്ടാവും എന്ന ചോദ്യമാണ് അത്. ഇന്നതെന്ന യുവാക്കളിൽ എത്ര ശതമാനം പത്രം വായിയ്ക്കുന്നുണ്ട്? തന്റെ രണ്ടു മകളും പത്രങ്ങളുടെ ഓൺലൈൻ പതിപ്പുകളാണ് വായിയ്ക്കാറെന്ന് പ്രസിദ്ധ മാധ്യമപ്രവർത്തകൾ ശശികുമാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. ഇന്നു കാണുന്ന രീതിയിലുള്ളത് പത്രങ്ങൾ ഇനി എത്രകാലം ഉണ്ടാവും എന്ന രാശക നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ പത്രങ്ങൾക്കാണ് ആ ഭാര്യം ഏറ്ററടുക്കാൻ കഴിയുക എന്നു പറയുന്നത് ശരിയാവുമോ? ആവില്ല എന്നു തന്നെയാണ് ഉത്തരം.

അതേസമയം യുവതലമുറിയെ ഏറ്റവും കുടുതൽ സംാധിച്ചിട്ടുള്ളത് നവമാധ്യമങ്ങളാണ്. ഫെയർസ്റ്റീസ് ബുക്കും വാട്സാപ്പും ഉദാഹരണം. ഇന്ന് പത്രവായന മാത്രമല്ല എല്ലാത്തരം വായനയും ഇതു രണ്ട് മാധ്യമങ്ങളിലുണ്ടെന്നാണ് എന്നു തന്നെ പറയണം. ഇപ്പോൾ പലേ വാർത്തകൾ പോലും അനിയുന്നത് വാട്സാപ്പും ഫെയർസ്റ്റീസ് ബുക്കും വഴിയാണോള്ളും.

ഒരുപക്ഷേ ഭാഷയുടെ ഇനിയുള്ള വളർച്ച വാട്സാപ് പോലുള്ള ആപ്പിക്കേഷനുകളിലുണ്ടെന്നായിരിയ്ക്കും. പത്രത്തെക്കാർ പാരസ്പര്യം ഉള്ളതുകൊണ്ട് വളർച്ചയുടെ വേഗം കുടാനും വഴിയുണ്ട്. ബുഡിപരവും നർമ്മരസപ്രധാനവുമായ നിരവധി സൃഷ്ടികൾ ഇന്ന് ഇതു രണ്ടു മാധ്യമങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ വാക്കുകളും പ്രയോഗങ്ങളും ഉണ്ടാവുന്നുമുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷേം മലയാളമോ എന്ന് ഉറപ്പില്ലാത്ത ‘പീഞ്ച്’ എന്ന ഒരു വാക്ക് വാട്സാപ്പ് വഴി ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലായിട്ടുണ്ടോ.

ഇത്തരം മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ആയുസ്സും കുറവാണ് എന്നത് ഒരു പോരാധ്യയായി കാണുന്നതില്ല. ഒന്ന് അരഞ്ഞാഴിയുന്നോൾ മറ്റൊന്തക്കിലും പകരമായെത്തും. ഫെയർസ്റ്റീസ് ബുക്ക് എന്ന കുടുതൽ ഫലപ്രദമായ ഒന്നിന് വഴിയൊരുക്കിക്കാടുത്തിട്ടാണോള്ളും ഓർക്കുട്ട് തിരോഭവിച്ചത്.

ഇനിയുള്ള കാലവും ലോകത്തെന്നുംമുള്ളവർ പരസ്പരം ആശയവിനിമയം ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നിരിയ്ക്കുമെന്നു തീർച്ച. അതുവഴി ഭാഷയ്ക്ക് പുതിയ വാക്കുകൾ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. പല രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ളവർ പക്ഷു കൊള്ളുന്നോൾ അത് സാർവ്വദേശീയതയുടെ അംഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

പക്ഷേ ഒന്നുണ്ട്. ഈ ആശയവിനിമയം മലയാളത്തിലായിരിയ്ക്കുന്നു. ഫെയർസ്റ്റീസ് ബുക്കിലും വാട്സാപ്പിലും മലയാളികളുടെ വിനിമയഭാഷ മുഴുവനായും മലയാളമായിട്ടില്ല. അതിന് മലയാളം കംപ്യൂട്ടിങ്സ് സാധ്യതമാക്കാനുള്ള നമ്മുടെ വൈമുഖ്യം മാറിവരേണ്ടതുണ്ട്.

(ഭാഷാപോഷിണി, ഡിസംബർ 2015)